

dis, ut nulla ratione qui de voluntaria cæde esset convictus, mortis pœnam posset effugere. Unde & apud Græcos maxime Atticos moris fuerat, ut si qui in iudicio causam suam defendissent, atque mortis pœnam effugissent, Dijs gratias ritu solemniter agerent, eosque donis & sacrificiis venerarentur. Sic Orestes in iudicio absolutus Minervæ Areæ aram consecravit. Ita proxime Areum pagum ad Templum τῶν Θεῶν τῶν καλεμένων Σεμνῶν, si quis in Areopago capitis periculo liberatus fuerit, rem divinam facere docet Pausanias.

Sicut autem homicidæ, qui deliberato consilio hominem occidisset, & illius, qui imprudenter alii mortis causa exstisset, eadem ratio non fuit, ita nec eandem ntrique pœnam Iustissimus Iudex dictandam putavit: Cum enim illi mortem irrogandam censuisset, de hoc ita apud Moysen pronunciat: Locum, ait, constituam ipsi, quo confugiat, ut ibi vivat. Quæ loca deinde Moses atque, qui in locum ejus suffectus est, Josua elocuti sunt. Quantopere Gentes omnes cum Græca tum Hebræa cum Romanis omnem cædem detestatæ sint, multæ & legum & rituum reliquiæ obscurum esse non sinunt. Deos certe Græci & Romani existimarunt ita averfari istos homicidas, ut ne ad limina quidem templorum suorum ipsis ullus pateret aditus. Egregie hac dare lacteo ore Laetantius: Si quis, inquit, unum hominem jugulaverit, pro contaminato ac nefario habetur, nec ad terrenum hoc domicilium Deorum admitti eum fas putant. Unde & istos homines omnis generis purificationes sibi quærere oportebat, ut Deos rursus accedere sibi tuto liceret. Græcos id observasse nemo negabit, qui Theseum purificationum a cæde apud Pausaniam legerit; vel qui illos homicidas ἐναγῆς dictos fuisse inaudiverit; qui teste Hesychio & Suida, sint πανηροί, μεμιασμένοι, μεμισημένοι καὶ ἀκάθαρτοι, hoc est mali, polluti, execrabiles & non purificati; qui denique observavit illos esse βεβήλους, hoc est, ἀνέτους, de quibus etiam suo modo commode illa Orphei intelligi possint.

Φθόγχομαι εἰς θέμισ ἐστὶ, θύρα δ' ἐπίθεσθε βεβήλοις
Πᾶσιν ὁμῶς

Solis canto piis: procul omnes este profani.

Multa certe erant, quæ puros rursus reddere a cædibus homines
puta-